

De betekenis van verlies voorbij het lijden

Wat is verlies lijden eigenlijk? Wat is de bedoeling van het verlies dat we lijden?

Vanaf onze geboorte zijn we al op weg naar het verlies van ons eigen aardse leven en dat van anderen. Gelukkig een lange weg te gaan voor velen. Voor anderen lijkt het leven veel te kort te hebben geduurd. Voor weer anderen lijkt het leven enkel in het teken te staan van verliezen en lijden. Waarom toch? Welke betekenis dienen we te verlenen aan al die mensen en kinderen die veel te vroeg, in onze ogen, het leven al hebben moeten opgeven? Door rampspoed, zinloos geweld, ziekte en abortus.

De 'waarom' vragen kunnen ons zo bezighouden en de onmacht doen vergroten in ons hart. Waartoe dit vroegtijdig sterven als we zoveel nog te leren hebben. Wie bepaalt dit lot voor ons? Welke macht grijpt in en doet ons verstommen, ook als nabestaanden? Want hoeveel nabestaanden zijn er inmiddels van al die personen

die ons zijn voorgegaan? Wij in ieder geval, u die dit met mij kunt lezen. Na-bestaanden van verlies. Verlies lijkt een zo onomkeerbaar deel van ons bestaan op aarde.

Het aardse leven is ons gegeven en het leven laat ons hoegenaamd weer los. De tijd die we krijgen is niet vast te stellen, nog te beïnvloeden, althans wanneer we niet zelf rigoureuus ingrijpen. Maar ook dan is het de vraag of we wel echt zelf aan het roer daarvan hebben gestaan.

Levensvragen die wellicht niet toebehoren aan ons aards begripen en ons verstand te boven gaan!

Wat ik wel weet en heb geleerd, is dat verlies lijden een weg te gaan is. Dat verlies zich in vele vormen kan laten zien. Dat het, wanneer dat mij overkwam, me op mijn grondvesten deed

schudden. Dat alles wat ik in me had wakker werd geschud, me diep beroerde en me liet zien wat ik als mens van binnen voorstel. Een kracht die zo immens groot is, die me mezelf doet overstijgen. Die me in staat stelt nieuwe inzichten te verwerven. Me meeneemt naar waar mijn ziel van zich laat horen. Die me beelden kan geven van een andere werkelijkheid. Die me voorbij de beperktheden van de eigen emotie tot wasdom kan brengen en in staat is mij voorbij de rouw tot inzicht en vergiffenis te brengen. Een kracht die me daarmee kan beletten dat ik wegglijd en die me vervolgens weer moed en kracht geeft om nieuw leven te laten gloren, nieuwe verbindingen bloot te leggen en weer een anker te geven om het leven door te leven; die me meeneemt in waar het in de liefde werkelijk om draait.

Eeuwig in liefde verbonden

Lieve mens, weet dat u eeuwig in de Liefde verbonden blijft.
Want Liefde is uw bondgenoot.

In uw aards bestaan zult u telkenmaal zich geconfronteerd weten met wat ware liefde in zich draagt.

Weet dat daar waar u de liefde kan dragen, u zo kunt ontvangen en geven, u toe- en meewerkt aan de bestending ervan tot in de eeuwigheid.

Uw naasten zult u weder ontmoeten voorbij uw aardse grenzen in de liefde van de eeuwigheid.

Weet dat in al het verdriet dat in u vrijkomt, bij het onder ogen komen van ieder afscheid, uw ziel geschoond wordt.
En zich de liefde vrijzet voorbij de angst om over te geven en achter te blijven.

Want úw liefde zal zich in verbondenheid in de Geest herenigen, opdat waarachtige eenheid ontstaat.

Zie zo ook alle levens die u leefde voorbij de tijden.
Want alles staat in het teken van uw ontmoeting met wat ware liefde in u inhoudt.

Zo, wees getroost in de genade van uw eigen liefde en die van uw naasten, want deze zal eeuwigdurend blijven bestaan.

Zo zijt het gezegd.

Verwerken

Door het verlies heen wordt u zichzelf gewaar.

Door de rouw heen zult u de ware waarde van uw naaste(n) aanschouwen.

Door ware bekentenis te geven aan uw rouwen, zo herschept zich uw weg, los van de ander maar nu in verbinding met de wáre verbondenheid met zijn of haar wezenlijkheid voorbij de aardse.

Want zie, u allen hebben de opdracht om elkaar te bespiegelen.

U allen zullen zichzelf leren worden tegen de achtergrond van uw naasten.
Want zij zijn gelijk uzelf, delen van de Geest.

Zo, doorschouw wat van u zelf is en ontvang zo de waarachtige waarde die de ander naliet.

Besef dat het hogere van de waarachtige dienstbaarheid zich daardoor zal ontvouwen.
Beweeg u vanaf het waarachtig worden van deze gesteldheid in u als een ware persoonlijkheid zoals ú bedoeld bent te zijn.

Zó treedt verwerking tot ú.

Dat alles en meer heeft verlies lijden voor me betekend. Zo ook het verlies van een van mijn eigen kinderen, Marije, die amper 10 maanden geleefd heeft, nu bijna 32 jaar geleden. Een meisje dat zoveel voor de rest van mijn leven betekent, gezien en ongezien. Die de scheiding tussen leven en onze eeuwige voortgang als een weten in me heeft wakker gemaakt. Een offer gelijk een zegen dat de vraag van het waarom als een antwoord in me heeft gelegd, voorbij mijn stoffelijke vermogen om dit in alle facetten te begrijpen. Verlies laat zich enkel weten voorbij het lijden.

Ja, ik ben dankbaar voor verlies, want het heeft me veel gegeven.

Door:

Jules van der Veldt